

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.244/2019/7.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

é dr. Csernay Krisztina előadó bíró

. Tanczos Rita bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: ... ügyvéd

Az alperes: ... Kft.

Az alperes képviselője: ... ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetés jogellenességének jogkövetkezménye és munkabér megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.062/2018/3.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.139/2017/52.

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.062/2018/3. számú ítéletének azon rendelkezését, amellyel a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.139/2017/52. számú ítéletében az alperes terhére megállapított 2.852.164,- (kétmillió-nyolcszázötvenkétezer-százhatvannégy) Ft elmaradt munkabér címén történő marasztalást nettó 1.236.491,- (egymillió-kétszázharminchatezer-négyszázkilencvenegy) Ft-ra, a perköltség összegét 200.000,- (kettőszázezer) Ft-ra, míg az államnak járó illeték összegét 140.000,- (száznegyvenezer) Ft-ra leszállította hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben helybenhagyja, egyebekben a jogerős ítéletet nem érinti.

Az azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményei tárgyában előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek további 80.000,- (nyolcvanezer) Ft másodfokú és 40.000,- (negyvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra további 129.300,- (százhuszonkilencezer-háromszáz) Ft fellebbezési és 395.000,- (háromszázkilencvenötezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 1997. március 1-től állt az alperes jogelődjé, majd az alperes alkalmazásában.
- [2] Az alperes ügyvezetője és a felperes házastársak voltak, házasságukat a Bonyhádi Járásbíróság jogerősen felbontotta, a házassági közös vagyon megosztás iránti peres eljárás a volt házastársak között a perindításkor még folyamatban volt. A felperes az alperes tulajdonában lévő ... szám alatti üzletben bolti eladó munkakörben dolgozott. Az üzlet kötött nyilvántartási renddel üzemelt, a házasság felbontását követően szombatonként a felperes és az alperes ügyvezetője felváltva végzett munkát, esetenként egymást helyettesítették, a távolléteket egy asztali naptárban vezették.
- [3] Az alperes ügyvezetője a felperes munkaviszonyát a 2017. június 23. napján kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes a keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként elsődlegesen munkaviszonyának helyreállítását, másodlagosan a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (3) bekezdés a) pontja, a 77. § (3) bekezdés e) pontja, és 69. § (1) és (2) bekezdés alapján öthavi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés és 90 napi távolléti díjnak megfelelő felmondási időre járó összeg, továbbá 2014. szeptember 1. és 2017. május 31. közötti időszakra - a 2016. augusztusi és szeptemberi hónapok kivételével - nettó 2.858.121,- Ft elmaradt munkabére megfizetését kérte.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [6] A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.139/2017/52. számú ítéletével kötelezte az alperest az azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként 1.103.075,- Ft, továbbá 2.852.164,- Ft elmaradt munkabér és ezen összeg 2016. január 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamatának, valamint 250.000,- Ft perköltség, 150.358,- Ft szakértői díj és 284.295,- Ft eljárási illeték megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint az alperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére nem igazolta az azonnali hatályú felmondásban foglaltakat, vagyis a felperes igazolatlan távolléteit, ezért annak jogellenességét megállapítva az alperest a másodlagos kereset szerinti Mt. 82. § (1) bekezdése alapján marasztalta.
- [7] Az Mt. 155-158. § -ai alapján megállapította, hogy a perben az alperest terhelte a munkabér kifizetésének bizonyítása. A kirendelt szakértő véleménye alátámasztotta, hogy az alperes pénzkezelése nem volt szabályszerű, a kifizetéseket és bevételeket tanúsító iratok nem kerültek aláírásra, a pénzmozgások nem kerültek utalványozásra, a bizonylat kiállítójának személye tisztázatlan volt. Mindezen körülmények miatt a számviteli törvény és az alperes pénzkezelési szabályzatának előírásai is sérültek.
- [8] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a munkáltatónak nem a bérszámfejtéssel kapcsolatos kötelezettsége teljesítését, hanem a munkabér megfizetésének tényét kellett igazolnia, amelynek nem tett eleget. A felperes által ellátott pénzkezelési feladatok a pénztárgéphez kötődtek, de a munkabérek kifizetése nem minősült bolti eladói munkaköri feladatnak, amely munkaköri leírás hiányában szakértői módszerrel sem volt megállapítható. A felperes 2014. június 6-át követően már nem volt az alperes ügyvezetője, így a peresített időszakban már nem volt feladata a vállalkozás szabályszerű működésének biztosítása. Álláspontja szerint az adóbevallások a munkabér felvételét nem igazolják, mert a M30 nyomtatvány nem képezi az adóbevallás részét, annak aláírásával a felperes csupán a nyomtatvány átvételét ismerte el. A munkabért terhelő adó és járulékok megfizetése miatt az alperest a nettó összegű munkabér megfizetésére kötelezte.
- [9] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Szekszárdi Törvényszék a 10.Mf.20.062/2018/3. számú

ítéletével a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta, az alperes terhére 2.852.164,- Ft összegben elmaradt munkabér címén történt marasztalást nettó 1.236.491,- Ft-ra, az alperest terhelő, a felperes javára szóló perköltség összegét 200.000,- Ft-ra, az államnak járó illeték összegét 140.000,- Ft-ra leszállította megállapítva, hogy az ezt meghaladó eljárási illeték összegét az állam viseli. Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta. Kötelezte az alperest 100.000,- Ft perköltség, továbbá 187.000,- Ft fellebbezési illeték megfizetésére megállapítva, hogy az ezt meghaladó fellebbezési illetéket az állam viseli.

- [10] A törvényszék álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogellenessége és az e jogcímen megítélt jogkövetkezmények körében az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a levont következtetése is megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek.
- [11] A másodfokú bíróság ugyanakkor csak részben értett egyet az elmaradt munkabér jogcímén megítélt marasztalás összegszerűségével. E körben a tényállást az elsőfokú eljárásban feltárt adatok alapján pontosítva megállapította, hogy a ... igazolása szerint a felperes 2016. április 4-ig rendelkezett az alperesi cég bankszámlája felett, ezért a pénzkezelői tevékenysége ezen időponthoz köthető. Figyelembe vette továbbá azt is, hogy felperes a per tárgyát érintő időszakra vonatkozóan, 2014. október végén a polgári perben a munkabér kifizetése körében elismerő nyilatkozatot tett és először csak a 2016. június 2-án, az elsőfokú bírósághoz benyújtott fellebbezésében utalt arra, hogy nem kap munkabért. A törvényszék álláspontja szerint a felperes a 2016. április 4-i időpontot követően már nem látott el pénzkezelési feladatot, ezért nem volt abban a helyzetben, hogy a fizetéséhez hozzájusson, 2016. júniust követően pedig már nem áll olyan adat rendelkezésre a perben, amely igazolná az alperes munkabér kifizetéséről szóló állítását.
- [12] A jogerős ítélet az elsőfokú bíróság által levont következtetéstől eltérően értékelte a felperes 2014 és 2015 évekre vonatkozó adóbevallásainak aláírását is és azt a munkabér átvételéről szóló elismerésnek fogadta el. Az a körülmény pedig, hogy a 2017. január hónapban átvett 2016. évi szja bevalláson a felperes jelezte munkabér iránti igényét szintén azt támasztja alá, hogy 2016 évben a munkabér kifizetése teljes körűen nem történt meg.
- [13] A másodfokú bíróság ezen bizonyítékok együttes értékelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2016 teljes évre az alperes már nem tudta igazolni a munkabér kifizetését, hivatkozása csak 2016 áprilisáig fogadható el. Minthogy a könyvszakértői véleményben kimunkált összegszerűséget a perben a felek elfogadták, továbbá az alperes a munkabér közterheit megfizette, ezért kivételesen, az alperes elmaradt munkabér címén történő marasztalását - 1.236.491,- Ft-ot- nettó összegben állapította meg.

A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem

- [14] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elmaradt munkabér megfizetésére kötelező rendelkezésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a ... igazolását kirívóan okszerűtlenül értékelte, mivel a pénztintézet közlése a 2016. április 4-ig fennálló rendelkezési joga mellett azt nem tartalmazza, hogy ténylegesen pénzkezelést folytatott. Az igazolásnak az ügy szempontjából azért sincs jelentősége, mert a munkabérek kifizetése - a felek egyező előadása szerint - kizárólag pénztáron keresztül történt, ezért az a bankszámla feletti rendelkezési joggal semmilyen okozati összefüggésben nem áll. A törvényszék sem cáfolta az első fokú bíróság azon álláspontját, hogy az Mt. 155-158. § rendelkezéseinek alapján a munkabér tényleges kifizetésének a bizonyítása az alperest terhelte, azt pedig a bontóperből kiragadott, pontatlanul felhívott és okszerűtlenül figyelembe vett adatok sem fordíthatják meg.
- [15] Tévesen értékelte a másodfokú bíróság a polgári perben 2016. június 2-án előterjesztett fellebbezésben foglaltakat is. A kiragadott nyilatkozat az alperes ügyeztetőjének, ... a kocsai használatának említése mellett így szólt: „A társaság tulajdonába tartozó személygépkocsit minden

esetben magáncéljaira is használta, a társaság 1.202.012,- Ft munkabérrel nekem a mai napig tartozik". Ha a törvényszék ennek a fellebbezési állításnak olyan jelentőséget tulajdonított, amelyet nem tartalmaz, akkor azt egész tartalmában kellett volna értékelnie és figyelembe kellett volna vennie, hogy a megjelölt összeg közel két évi elmaradt munkabért jelentett. Az alperesi társaság ügyvezetőjével a munkabér kifizetésével kapcsolatban számos vita volt, ezért téves az a megállapítás is, hogy korábban a munkáltatójánál azt nem jelezte. Az ügyvezető magatartása miatt utóbb hangfelvételt is készített, amelyet a 2018. október 25-i beadvány mellékleteként csatolt, annak leírása világosan igazolta az alperes elismerését. Arra a kérdésre ugyanis, hogy hol van a munkabére és azt miért nem fizette ki, azt válaszolta, hogy az ő bére is ott van, ahol az övé. A bontóperben 2015. november 3-án kelt 51-es sorszámú iratban szerepel azon nyilatkozata is, mely szerint „fizetést nem kapok, a társaság a különvagyonomból kölcsön adott összeget nem adja meg". Ebből következően a törvényszék tévesen állapította meg, hogy 2016 áprilisát megelőzően nem tett kifogást a bérfizetés elmaradása miatt, mindezzel megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését és 206. §-át.

- [16] A törvényszék tévesen értékelte a 2014-2015. évi adóbevallása aláírását is. A jogerős ítélet nem vette figyelembe a perben becsatolt 2014. május hónapról származó munkabér listát, amellyel igazolta, hogy a felek között - különösen a bontóper időszakában - kialakult gyakorlat szerint a munkabér átvételét aláírásukkal igazolták. Azt sem értékelte a másodfokú bíróság, hogy a 2013-2014 évekre a szakvélemény azért nem tudott érdemi megállapítást tenni, mert a szükséges anyagokat az alperes nem bocsájtotta a rendelkezésére. A másodfokú eljárás során is rendelkezésre állt a 2.P.20.344/2016. szám alatti perben 2017. február 1-jén benyújtott azon irat, amelyben azt írta „2014 szeptembere óta nem kapok fizetést, közel 2 millió forinttal tartozik munkabér címén a Kft.".
- [17] Az alperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében az első és másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását" és a felperes keresetének teljes elutasítását, továbbá perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok ítéletei jogszabálysértőek, tévesek és megalapozatlanok. Az elsőfokú bíróság számos helyen a lefolytatott bizonyítással ellentétes irattal ellentétben, megalapozatlan tényállást állapított meg és indokolatlanul mellőzött olyan ténymegállapításokat, amelyeket a perben okiratokkal és tanúvallomásokkal bizonyított. Az alkalmazandó jogszabályt helytállóan állapította meg, azonban azt tévesen alkalmazta és helytelen következtetést vont le belőle.
- [18] A perben okiratokkal bizonyította, hogy a felperes 1997. március 1-től nem csak bolti eladói munkakörben állt az alperes alkalmazásában, hanem 2015. június 9-ig annak önálló aláírással rendelkező ügyvezetője is volt. Az ítéletnek tévesen kellett volna állapítania, hogy a felperes 2016. áprilisig ügyvezetőként és bolti alkalmazottként ellátta az alperes teljes pénzkezelését, rendelkezett a banki átutalások felett és kizárólagos elektronikus aláírási joga volt. Mindkét könyvelő tanúvallomása alátámasztotta, hogy 2016. decemberig a felperes kezelte a teljes pénztárat, pénztárgépet, ő felelt a bolti forgalomért. Jóllehet, ez már jogtalan gyakorlat volt, hiszen nem volt ügyvezetője a cégnek, azonban ő végezte a számlázást, levelezést, pénzügyi nyilvántartást, és a pénztárgépen keresztül munkabérek kifizetését is. Indokolatlanul mellőzte a bíróság azt a tényt, hogy a felperes a pénztáron keresztül készpénzben maga vette ki saját és ... munkabérét. A szakértői vélemény megfelelően alátámasztotta az alperes nyilatkozatait és megállapította, hogy a könyvelés közhitelű, folyamatosan sorszámozott időszaki pénztárjelentések, továbbá a helyes adatrögzítést követően kinyomtatott bérjegyzékek alapján a felek 2006 óta úgy kapták meg a munkabérüket, hogy ahhoz külön kézzel írt bizonylat kiadására nem volt szükség, mert az elektronikus bérjegyzékek aláírás nélkül is megfelelnek a számviteli törvénynek, valamint az Mt. 154. §-ában foglalt előírásoknak. Ebből következően irreleváns a perben a munkabér kifizetése szempontjából, hogy a felek kézzel nem írtak alá külön analitikus pénztárbizonylatot.
- [19] Téves, hogy a felperes az M30-as nyomtatvány aláírásával csak a nyomtatvány átvételét igazolta, mivel az képezi a személyi jövedelemadó bevallás alapját, egyben igazolja a megelőző év alatt

levont összes járulékot, adóelőleget és a munkavállaló számára ténylegesen kifizetett teljes éves jövedelmet. Ezt a nyomtatványt a munkavállaló nem köteles aláírni, ha nem a helyes adatokat tartalmazza.

- [20] Az alperes az azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményei körében is kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását.
- [21] A felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel szemben előterjesztett ellenkérelmében az elmaradt munkabér megfizetésére vonatkozó rész körében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az azonnali hatályú felmondás körében pedig annak elutasítását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [22] A Kúria mindenk előtt kiemeli, miszerint az alperes részéről elmaradt munkabér megfizetését meghaladóan csatlakozó felülvizsgálati kérelem előterjesztésére jogszerű lehetőség nem volt.
- [23] A jogerős ítélet ellen ugyanis a törvényes határidőn belül - 2019. június 7-én - csupán a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet 2019. június 7-ei átvételét követően a Kúriához 2019. november 29-én érkezett.
- [24] A Pp. 273. § (6) bekezdése értelmében a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem előterjesztésére a 244. § és a 257. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.
- [25] A csatlakozó felülvizsgálati kérelem a Pp. 244. § (1) bekezdéséből következően azonban csak a felülvizsgálati kérelemmel élő fél ellenfele által igénybe vehető járulékos jellegű, rendkívüli jogorvoslati lehetőség, amennyiben részéről önálló felülvizsgálati kérelemnek lett volna helye. Amennyiben azonban a felülvizsgálati kérelem a per főtárgyát nem érinti, a per főtárgyára vonatkozóan csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek nincs helye. Minthogy a felperes felülvizsgálati kérelme a per főtárgyát jelentő azonnali hatályú felmondást nem érintette, e körben csatlakozó felülvizsgálati kérelem sem volt előterjeszthető. Mindezek alapján az alperes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményei körében előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria hivatalból elutasította [Pp. 275. § (2) bekezdés].
- [26] A felperes felülvizsgálati kérelme megalapozott, míg az alperes elmaradt munkabér körében előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [27] A peres felek az általuk előterjesztett rendkívüli jogorvoslati kérelmükben a jogerős ítélet elmaradt munkabér körében megállapított tényállását és a bizonyítékok okszerűtlen értékelését vitatták, azonban a Pp. 206. § (1) bekezdése és a Pp. 221. §-a megsértését kizárólag a felperes felülvizsgálati kérelme tartalmazza.
- [28] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [29] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH1995.193, BH1999.44) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelése körében nem történt-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.
- [30] A másodfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat az elmaradt munkabér megfizetése körében részben okszerűtlenül, iratellenesen értékelte, ezért abból megalapozatlanul vont le következtetést arra nézve, hogy az alperes a felperes részére a perbeli időszak egy részében a

munkabért bizonyítottan megfizette.

- [31] Az eljáró bíróságok helytállóan indultak ki abból, hogy a munkabér kifizetésének a bizonyítása a perben az alperest terhelte. Az Mt. 158. § (1) bekezdése a munkabért készpénzben vagy a munkavállaló által meghatározott fizetési számlára utalással kell kifizetni, ezért bankszámlára utalás hiányában a készpénzes kifizetés átvételét a perben a munkáltatónak kellett igazolnia.
- [32] A jogerős ítélet ebben a körben alaptalanul tulajdonított perdöntő jelentőséget annak, hogy a felperes 2016. április 4-ig rendelkezett a ...nál vezetett alperesi számla feletti rendelkezési joggal. Önmagában a bankszámla feletti rendelkezés ugyanis nem igazolja, hogy a felperes a számláról a részére számfejtett munkabér nettó összegét felvette. Ennek igazolásához önmagában a rendelkezési jog ténye nem volt elegendő. A jogerős ítélet megállapításával szemben valós az a felperesi hivatkozás, mely szerint a ... igazolása csupán a rendelkezési jogot, azt azonban nem igazolja, hogy a felperes ténylegesen pénzkezelést folytatott volna.
- [33] Helytálló és megalapozott a felperes azon hivatkozása is, hogy ennek a ténynek az ügy lényegét tekintve azért sem tulajdonítható kiemelt jelentőség, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai ítéleti bizonyossággal alátámasztották, hogy a munkabérek kifizetése minden esetben készpénzben történt. Az alperesnek tehát az Mt. 158.§ (1) bekezdése alapján a munkabér készpénzben történő kifizetését kellett igazolni, amelyre vonatkozó bizonyítékok a perben nem álltak rendelkezésre. A felperes bolti eladói munkakörben folytatott pénzkezelése legfeljebb a lehetőségét teremtette meg a munkabér „kivételének”, ennek megtörténtét azonban az alperes nem bizonyította, így annak terhét viselnie kellett.
- [34] A felperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan idézte az alperes ügyvezetőjével folyamatban lévő polgári perben tett nyilatkozatokat is. E körben alappal hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet megállapításával szemben korábban is tett kifogást a bérfizetés elmaradásáról, amit a 2016. június 2-i fellebbezés 3. oldal 4. bekezdésében foglalt pontosított nyilatkozata mellett a 2015. november 3-án kelt 51. sorszámú iratban foglaltak is alátámasztották.
- [35] A törvényszék kirívóan okszerűtlenül értékelte a 2014-2015. évre szóló szja bevallások aláírását is. A felperesnek, mint munkavállalónak az adóévet követően a törvényben meghatározott határidőig nyilatkozatot kell benyújtani az adóhatóság felé. Nem vitatott, hogy a felperes munkabéréből a járulékok és adóelőlegek az adóév vonatkozásában levonásra kerültek, az adóhatóság felé tartozása nem állt fenn, ezért az szja bevallás aláírásával mindössze a kötelező nyilatkozattételnek tett eleget. Az adóbevallás azonban nem volt alkalmas annak elismerésére, hogy az abban szereplő munkabér nettó összegét ténylegesen átvette. Ez a nyilatkozat ugyanis a felperes és az adóhatóság közötti jogviszony tekintetében bír jelentőséggel, míg a peres felek jogviszonyában a munkabér felvételének bizonyítására nem volt alkalmas.
- [36] A munkabér kifizetése, annak átadása és a munkavállaló részéről történő átvétele minden esetben a munkáltatót terhelő bizonyítást jelent. Amennyiben a munkáltató ennek nem tesz eleget, annak következményeit a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján viselni köteles.
- [37] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az elmaradt munkabér fizetési kötelezettséget leszállító rendelkezés körében a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és e körben az elsőfokú bíróság ítéletet helybenhagyta. Az azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeit támadó csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273.§ (6) bekezdése alapján hivatalból elutasította.

Záró rész

- [38] A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.
- [39] A további másodfokú és felülvizsgálati eljárás illetékének megfizetésére az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.
- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. március 4.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr.
Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő